

מקורות פרשת כי תצא וחדש אלול תש"פ איך נקבע יעדים ריאליים לשנה הבאה?

דברים להח: ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה.

אור החיים: כי באהרן לא ידעו במיתתו קודם שמת ודבר כזה יעורר כל לב לפתוח דמעת עינו, משא"כ משה שכבר ידעו מיתתו ובכל דבריו ותוכחתו היה אומר 'הנה אנוכי מת' ולכן לא הוחם הספרו כאהרן.

נדה לא,ב: רבי מאיר אומר: מפני מה אמרה תורה נדה לשבעה? מפני שרגיל בה וקץ בה, אמרה תורה תהא טמאה שבעת ימים [ותתרחק ושוב תתקרב] כדי שתהא **חביבה על בעלה כשעת כניסתה לחופה**.

דברים כד,א: כי יקח איש אשה חדשה, לא יצא בצבא ולא יעבר עליה לכל דבר, נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמו **את** אשתו אשר לקח.

תרגום יונתן: 'ושמח את אשתו' - ויחד **עם** אנתתיה.

רש"י: ושמח את אשתו - יְשַׁמַּח **את** אשתו... והמתרגם [כתרגום יונתן] ויחד **עם** אנתתיה - **טועה הוא**, שאין זה תרגום של יְשַׁמַּח אלא של יְשַׁמְח.

5. כתר שם טוב סימן קיט: 'תקעו בחודש שופר' והוא ליה למימר 'תקעו שופר בחודש?' אלא יראה אדם תדיר שיהיה **בחודש**, רצה לומר לחדש מעשיו הטובים שלא יהיה כמו חוק קבוע, וזהו שממשיך: 'כי חק לישראל הוא' - משפט לאלוקי יעקב [על זה שקיום המצוות הוא רק בבחינת חוק קבוע].

שמחת בית השואבה תשכ"ג (תורת מנחם א/93): ידוע שתענוג תמידי אינו תענוג, וכיון שנדרשת מיהודי עבודה מתוך תענוג, אהבה בתענוגים ככתוב 'אז תתענג על הוי', אחד התנאים לזה שתהיה העבודה באופן של 'בכל יום יהיו בעיניך כחדשים', וכיון שזהו דבר חדש - יכול להיות בזה תענוג.

ספר המאמרים תרח"ץ/כד: חסידים הם המתנהגים לפנים משורת הדין דהנהגתם היא לשבור גם הרגילות הטובות המיוסדים על פי דיני התורה ולהחמיר על עצמו להיות כל ענין עבודתם בעילוי מדרגא לדרגא. וכמו שכתוב במקום אחר **שכל ראש השנה צריכים לקבל תוספת הנהגה ביראת שמים וברגילות במידה טובה וע"ז** גורמים גילוי האור בכל העולמות יותר מכפי הקצוב.

1. הרבי מליובאוויטש, מכתב כללי מימי הסליחות תשכ"ג: בצער חייב להיאמר כי... הימים הנוראים עברו ובמספר קהילות ויחידים התנדפה התרוממות הרוח ולא הורגשה ההשתנות לטובה המצופה מכל יהודי, איש או אישה, בחיים האישיים היום יומיים. אחת הסיבות העיקריות לכך היא שההתעלות והתרוממות הרוח... מנוצלות לנושאים כלליים ובעיות עולמיות - קריאות שאינן מחייבות איש ובוודאי לא **בארבע האמות האישיות**. דרך זו משביעת רצון כולם... הדיבור, ההתלהבות וקבלת ההחלטות התקיפות בבעיות עולם כה נעלות (שברוב המקרים אין למחליטים כל השפעה בנידון) - משמשים אמתלה נוחה עבור אי נתינת תשומת הלב לחשבון הנפש האישי **ולחיים היום יומיים**.

2. דברים כא: כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלוך בידך ושבית שבי: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה.

קידושין כא,ב: לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע.

רש"י: מתוך שמתגרה בה יצרו מחמת יופייה, התירה לו **ובקושי**, דמוטב שיאכלו בשר מסוכנת [ושעומדת למות מחמת חולין] שחוטה מבשר נבלה.

3. דברים כא,ג: ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים.

אבן עזרא: ירח ימים - כמו **חדש** ימים ... ונקרא החדש ירח כי עיקרו הַיָּרֵחַ.

שמות כ,ב: וטהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים.

מכתב לחזקיהו: נראה עפ"ש הלבוש (אבן העזר סימן קכו) שצריך לכתוב בגט 'ירח פלוני', דכתיב 'גרש ירחים', אבל בכתובה יכתוב 'חודש' דכתיב (בפרשתנו) 'כי יקח איש אישה חדשה'. ומאחר שאין הקב"ה רוצה בקיומה של אשת יפת תואר אצל הישראל... אלא וגלחה וכו' כדי שתתגנה בעיניו... לכן כתוב 'ירח' לרמזו שצריך לגרשה ולא יקיים אותה. ובזה יובן גם מה שאמר הכתוב במשה 'ותצפנהו שלושה ירחים', לפי שצריכה אמו שתגרשהו מביתה... לפני שיבואו המצרים וישליכוהו ליאור.

4. כתר שם טוב סימן קכא: תענוג תמידי נעשה טבע ואינו תענוג.